

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

القاضي سليم جبران
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט סלים ג'ובראן
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

ירושלים, כ"ה בתשרי התשע"ד
29 בספטמבר 2013

תר"מ 110/20

העותרים: 1. מר חנן בנימינוב
2. מר עוזי אהרון

נגד

המשיבים: 1. עיריית אור יהודה
2. מר דוד יוסף – ראש עיריית אור יהודה
3. עו"ד שלומית שפינדל – יועצת משפטית לעירייה

בקשה למתן צו מניעה לפי סעיף 17 לחוק הבחירות (דרכי
תעמולה), תשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות)

החלטה

1. העותרים מבקשים כי יינתן צו מניעה נגד המשיב 2 בגין שלטים שהוצבו בניגוד
להוראות סעיף 10 לחוק הבחירות. לטענתם, בעיר מספר שלטים אשר חורגים בגודלם
מהמותר בהתאם לסעיף 10(א) (1) לחוק הבחירות, ובחצרות של בתים משותפים, בניגוד
לסעיף 10(א) (4) לחוק הבחירות.

2. במסגרת זאת, טוענים הם כי הוגשה בעבר עתירה נגד המשיבים בגין פרסומים
אסורים מטעם המשיבה 1, אולם העתירה נמחקה נוכח הסכמת המשיבים למחוק את
הפרטים האסורים לטענתם מהשלטים, והסכמת היועצת המשפטית לעירייה (תר"מ
77/20). עוד מציינים הם כי במסגרת תשובת המשיב 2 לעתירה הקודמת הוא ציין כי
"היועמ"ש אישרה את פרסום השלטים" (סעיף 6 לעתירה), אולם מבקשים הם כי
המשיבה 3 תאשר בפניי כי השלטים נשוא העתירה הקודמת אושרו על ידה.

עמוד 1 מתוך 4

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950
العنوان: مجمع بن غوريون, أورشليم القدس, 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس: 02-5669855 Fax:

3. ביקשתי את תשובת המשיבים. המשיב 2 טוען כי דין העתירה להידחות. לטענתו, שלטים אשר מוצבים על גבי דירות מגורים אינם כפופים למגבלות אלה בהתאם לסעיף 10(א1)(1) לחוק הבחירות. לעניין השלטים המוצבים בחצרות בתים משותפים, טוען הוא כי לידיעתו אין שלטים מטעמו במקומות אלה, מלבד בבתים אשר כלל בעלי הדירות נתנו את הסכמתם לכך. במסגרת זאת, צירף הוא אישור מאת בעלי דירות בבניין משותף ששלט המוצב בו צורף לעתירה כנספח. עוד מציין הוא להקשר זה כי "נקבע בפסיקה שאין מניעה להצבת שלט בחצר פרטית. לכן אטען כי לדעתי אין כל הבדל בין חצר פרטית לבין חצר משותפת כאשר כל בעלי הדירות מסכימים להצבת שלט הבחירות מסוים – אחד" (סעיף 8 לתשובה).

4. המשיבות 1 ו-3 טוענות גם הן כי דין העתירה להידחות. לטענתן, במסגרת תשובתם בתר"מ 77/20 ניתנו כל התשובות לעניין השלטים מטעם העירייה בהם עסקה עתירה זו. בנוסף, חוזרות הן על טענות המשיב 2 לעניין שלטיו שלו.

5. עוד אציין כי העותרים הגישו היום תגובה לתשובת המשיבים 1 ו-3.

6. דין העתירה להתקבל בחלקה.

7. לעניין טענות העותרים בכל הנוגע לאישור המשיבה 3 לשלטים מטעם המשיבה 1, יש לדחותם. נושא זה הובהר בהחלטתי בתר"מ 77/20 מיום 29.8.2013. טענות העותרים לעניין זה הן בגדר "בקשה לעיון חוזר", שאין להיענות לה אלא במקרים חריגים נוכח שינוי נסיבות. במקרה דנן, העותרים לא מציעים שינוי נסיבות מעין זה, ולפיכך יש לדחות את טענותיהם אלה (השוו: תר"מ 54/20 "דק ראשון" נ' דעבול, החלטה בבקשה לעיון חוזר מיום 12.8.2013).

8. לעניין שלטי הבחירות של המשיב 2, העותרים מלינים בגין שלטים שהוצבו על בתים משותפים. סעיף 10(א1)(1) קובע חריג לעניין תחולתו בנוגע לשלטים המוצבים על גבי "דירת מגורים או על משרדיה או מועדוניה של מפלגה או רשימת מועמדים". לעניין חריג זה, קבעתי בתר"מ 61/20 עזרא נ' הדר (8.8.2013):

תכליתו של החריג הקבוע בסעיף לעניין פרסום מודעות על דירות מגורים הוא הגנה על חופש הביטוי הפוליטי של הפרט. קרי, הסרת מרבית המגבלות המבקשות לשמור על חזות העיר ושוויון בין המועמדים, נוכח חירותו של הפרט להביע את עמדתו

הפוליטית, כל זאת בתחומי קניינו הפרטי. בהתאם לכך, ולאור התכליות שפורטו לעיל בבסיס המגבלות הקבועות בסעיף 10, נקבע פירוש מצמצם לסעיף.

...

כך לדוגמא, נקבע כי השטח בו ניתן לפרסם על דירת מגורים היא רק שטח הדירה עצמה, ולא שטח משותף לבניין (תר"מ 8/03 קרפ נ' גל (23.2.2003), השופט מ' חשין). כמו כן, נקבע כי הביטוי "דירת מגורים" לא כולל נדל"ן מסחרי (תר"מ 73/03 בן קטוס נ' ברדה (14.10.2003), השופטת ד' דורנר; תר"מ 149/03 אוטמזגין נ' אהד (23.10.2003), השופטת ד' דורנר).

9. מדברים אלו עולה כי בהתאם לתכלית סעיף 10 והחריג לו בסעיף 10(א1) (1) לחוק הבחירות, לא ניתן לקבל את פרשנותו של המשיב 2. אומנם, במידה ועסקינן בשלטים אשר הוצבו על גבי הבניין בהסכמת כלל הדיירים, אזי הפגם העולה מכך חמור פחות. אולם, אין זה ברור אם מדובר באישורים מאת שוכרים או הבעלים, אם כלל הדיירים אישרו או רק חלקם. לכך יש להוסיף כי החלטות יושבי ראש וועדת הבחירות הקודמים קבעו כי החריג אינו חל בשטח משותף של בניין או על שלט שנמצא ברשות הרבים, קרי – על גדר חיצונית הגובלת בשטח ציבורי (השוו: עניין קרפ, תר"מ 60/03 שינוי נ' דוקורסקי (12.10.2003), השופטת ד' דורנר). לא מצאתי כי יש לסטות מהחלטותיהם במקרה דנן.

10. עוד אציין כי גישה זו מתיישבת עם קביעתי העקרונית כי בכל הנוגע לתעמולת בחירות, "כאשר יש ספק אין ספק" (תר"מ 96/20 אברג'יל נ' דהרי (10.9.2013)).

11. מן הפרט אל הכלל – אחד מן השלטים אשר צורפו לעתירה נתלה בבירור על גבי גדר חיצונית של בניין. כאמור לעיל, על שלט אשר נתלה על גבי הרכוש המשותף או ברשות הרבים, לא חל החריג הקבוע בסעיף 10(א1) (1) לחוק הבחירות. לפיכך, שלט זה הוצב בניגוד לסעיף 10(א1) (1) (לעניין הגודל) וסעיף 10(א4) (לעניין הצבתו שלא על גבי לוחות מודעות מטעם המועצה המקומית) לחוק הבחירות. לפיכך, ניתן בזאת צו האוסר על המשיב 2 או מי מפעיליו לתלות שלטים בניגוד לסעיף 10(א) לחוק הבחירות.

12. למען הסדר הטוב – המשיב 2 צירף לתשובתו מספר רב של תצהירים מאת בעלי בתים פרטיים ודירות בבניינים שנתנו את אישורם. למען הסר ספק, אסביר את המצב בכל הנוגע לשלטים על גבי דירות ובתים:

א. שלט אשר נתלה על גבי גדר או חומת בית או בניין הגובלים ברחוב – אסור על פי סעיף 10(א)(4) לחוק הבחירות, והחריג בסעיף 10(א)(1) לחוק הבחירות אינו חל עליו.

ב. שלט אשר נתלה על גבי רכוש משותף בבניין – אסור על פי סעיף 10(א)(4) לחוק הבחירות, והחריג בסעיף 10(א)(1) לחוק הבחירות אינו חל עליו.

ג. שלט אשר נתלה על גבי דירת מגורים בבניין או בבית פרטי בכל מקום שאינו גובל בשטח ציבורי – מותר על פי החוק.

13. כמובן שאין באמור לעיל כדי לטעת מסמרים בכל הנוגע לחוקי העזר ברשויות המקומיות השונות, אשר יכולות להוסיף על גבי המגבלות הקבועות בסעיף 10(א) לחוק הבחירות (ראו: סעיף 10(א)(2) לחוק הבחירות).

14. עוד יש לציין כי אחד מן השלטים שתצלומם צורף לעתירה נראה כי הוא נתלה במרחב הציבורי ולא בבניין או בבית משותף. העותר לא פירט זאת בעתירתו, לפיכך לא ניתן ליתן צו במקרה זה. עם זאת, אבקש לציין כי על פניו נראה ששלט זה חורג מן הגודל המותר על פי סעיף 10(א)(1) לחוק הבחירות.

15. סוף דבר, העתירה מתקבלת. בנסיבות העניין, המשיב 2 יישא בהוצאות העותרים בסך של 4,000 ש"ח. חיוב זה לא ישולם מקופת העירייה.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי התשע"ד (29.9.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20